

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **H. S., a.s.**, N., *zastúpený advokátskou kanceláriou S., s.r.o., so sídlom B.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/224/144-552/2010/990920-r zo dňa 29. januára 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/61/2010-51 zo dňa 30. novembra 2010 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/61/2010-51 zo dňa 30. novembra 2010 v napadnutej časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 307,19 € na účet právneho zástupcu žalobcu S., s.r.o., B., do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 78,75 € na účet právneho zástupcu žalobcu S., s.r.o., B., do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením zastavil konanie vedené pred krajským súdom pod spisovou značkou 11S/61/2010, žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 59,37 € a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), keď súd uznesením konanie zastaví, ak bola žaloba vzatá späť (§ 250h ods. 2 O.s.p.). Žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 1 %, keďže návrh na začatie konania bol vzatý späť pred prejednaním veci. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením § 250h O.s.p., keďže ide

o špeciálnu úpravu v konaní podľa 2. hlavy V. časti O.s.p. a súd môže rozhodovať iba o trovách konania, ktoré by vznikli žalovanému.

Proti uvedenému uzneseniu v časti výroku o nepriznaní trov konania podal žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania, v časti o trovách konania, zmeniť a priznať žalobcovi trovy konania za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava veci, podanie žaloby) vo výške 240,46 €, daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) vo výške 45,68 € a režijný paušál vo výške 14,42 € a za jeden úkon právnej služby (príprava odvolania voči uzneseniu o zastavení konania, konkrétne voči výroku o trovách konania) vo výške 60,12 €, s DPH 11,42 € a režijný paušál vo výške 7,21 €. Trovy konania spolu vo výške 379,31 € žiadal poukázať na číslo účtu právneho zástupcu 262 852 1994/1100 vedený v Tatra banke a.s.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keďže aplikáciou špeciálneho ustanovenia § 250h O.s.p. súd vylúčil použitie všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania. Pri rozhodovaní bolo potrebné zohľadniť ustanovenia § 246c O.s.p. a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému priznať podľa všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, keďže ich svojím konaním zaviniť žalovaný. Názor prvostupňového súdu, týkajúci sa oprávnenia rozhodnúť iba o trovách konania žalovaného, ktoré mu vznikli do okamihu späťvzatia návrhu na začatie konania a nie o trovách žalobcu, je podľa žalobcu v rozpore s § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého „pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti O.s.p., sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti O.s.p.“

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie sa k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, keď neprihliadol na návrh žalobcu, aby mu boli priznané vyčíslené trovy konania z titulu právneho zastúpenia, keďže § 250h O.s.p. predstavuje špeciálnu úpravu v konaní podľa 2. hlavy V. časti Občianskeho súdneho poriadku, a teda súd môže rozhodovať iba o trovách konania, ktoré by vznikli žalovanému.

Podľa § 250h ods. 2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Citované zákonné ustanovenie upravuje výnimočné priznanie náhrady trov konania žalovanému pre prípad späťvzatia žaloby, a to trov, ktoré žalovaný vynaložil po tom, čo žalobca podal žalobu. Predpoklady uvedené v tomto ustanovení nemajú spoločné znaky s § 250k ods. 1 O.s.p., ktoré sa viažu na výsledok, resp. úspech v konaní a v zmysle ktorého nemožno náhradu trov konania priznať nikomu inému iba úspešnému žalobcovi. Rozhodnutie o náhrade trov konania žalovaného podľa § 250h ods. 2 veta za bodkočiarkou O.s.p. bude prichádzať do úvahy najmä v prípade neodôvodnených žalôb a je výnimkou zo zásady, že v správnom súdnictve nemožno priznať náhradu trov konania úspešnému žalovanému, nakoľko to ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. vylučuje.

Aj v správnom súdnictve môže žalobca vziať žalobu späť z dôvodov, ktoré neznamenajú neúspech, ale sú v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania správneho orgánu (napr. v dôsledku autoremedúry alebo ako v prejednávanej veci v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia ústredným orgánom štátnej správy v mimo odvolacom konaní).

Zo zákona nevyplýva jednoznačne, či súd v tomto prípade môže aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 O.s.p., ktoré nasvedčuje tomu, že bez zreteľa na ďalšie v prípade späťvzatia žaloby, treba žalovanému vždy priznať náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

Vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti ako aj z požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) ako aj zo zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak by pri uplatnení štandardných metód výkladu, prichádzali do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/98, III. ÚS 341/07, II. ÚS 148/06), podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky treba v danom prípade aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 4 O.s.p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

V prejednávanej veci bolo rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/23639/2/2010-73 zo dňa 27.09.2010 zrušené rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/224/144-552/2010/990920-r zo dňa 29.01.2010 a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z obsahu pripojeného spisového materiálu nebolo sporné, že žalobca vzal žalobu späť v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia v mimo odvolacom konaní z dôvodu, že správca dane nepostupoval pri určení výšky dane za požičiavanie zariadení na základe zmlúv o výpožičke v súlade so zákonom č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, keď platiteľ dane (žalobca) použil prijaté zdaniteľné plnenia na účely svojho podnikania, nepoužil ich na osobnú spotrebu alebo spotrebu zamestnancov alebo na ďalší iný účel ako na podnikanie a neporušil ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Späťvzatie žaloby z uvedeného dôvodu malo za následok zastavenie konania a v tomto dôvode spočíva i zodpovednosť za zavinenie žalovaného v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V danej veci mal žalobca v konaní pred súdom úspech a z tohto úspechu mu vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov preskúmavacieho konania v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania zmeniť podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 220 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznať náhradu účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Trovy žalobcu pozostávajú zo zvyšku zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 6,63 € a z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby) **po 120,23 € za 1 úkon** v súlade s § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 2x po 7,21 €. Ďalej právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľ dane z pridanej hodnoty, bola priznaná uplatnená daň z pridanej hodnoty

vo výške 19 %, ako ju žiadal žalobca v sume **45,68 €** (správne malo byť 48,43 € v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu **vo výške 78,75 €** z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania voči výroku o trovách) v sume **60,12 €** v súlade s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 a paušálnej náhrady vo výške **7,21 € spolu s 19% DPH**, ako ju žiadal žalobca v sume **11,42 €** (správne malo byť 12,79 €).

V súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinným od 01.06.2009 ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa uvedenej vyhlášky aj o daň z pridanej hodnoty.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu tieto trovy konania: 6,63 € + 300,56 € + 78,75 € = 385,94 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na číslo účtu právneho zástupcu žalobcu 262 852 1994/1100 vedený v Tatra banke a.s.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. februára 2011

JUDr. Jana Z e m k o v á Ph.D.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková